

Odcinek nr 38: ¿Cuántos años tienes?

Słowniczek

energía - energia

cuanto - ile

veintiuno... veintinueve - 21... 29

más fácil - łatwiejsze

treinta - trzydzieści

el pendiente - kolczyk

cuarenta - czterdzieści

cincuenta - pięćdziesiąt

sesenta - sześćdziesiąt

[hora] menos [minutos] - za [liczba minut] [godzina]

menos - mniej, minus

quarto - kwadrans

[hora] con [minutos] - [godzina] i [minuty]

el minuto - minuta

¡Buenas, Olek! Vidę, że tienes mucha energía - masz dużo energii - ¿por qué, qué pasa?

¡Buenas, Sophia! Sí, es verdad, porque mi vecino tiene cumpleaños hoy y ¡tenemos una fiesta!

¡Qué guay! ¿Y a qué hora, o a qué hora, tienes la fiesta?

Bueno, a las ocho y veinte de la noche.

Wow, bardzo konkretna godzina! Ocho y veinte de la noche.

Espera, entonces, „BEIN-TE” significa „dwadzieścia”?

Sí, exacto. Estudiante, dime: Mam dwudziestu przyjaciół.

Tengo veinte amigos.

Bueno, to, czy jest jakieś wytłumaczenie tej dziwnie konkretnej hora?

Jajaja, sí. Pues podobno mi vecino urodził się o tej godzinie i cada año urządza la fiesta o tej samej porze.

Wow, ciekawy zwyczaj! ¿Y cuántos años tiene? Ile ma lat?

Czyżby „cuantos” to „ile”?

Más o menos... „Cuanto” to „ile”, pero dopasowuje się do tego, o co pytamy. Por ejemplo „¿cuantas amigas tienes?”, czyli „ile masz koleżanek?”.

No tak i porque mówimy o las amigas, to „cuanto” zamienia się w „cuantas”, si?

¡Exacto! Estudiante, di, por favor: Ile chcesz tacosów?

¿Cuántos tacos quieres?

Ufff, tyle ile się da! Jajaja. Bueno, ¿entonces cuántos años tiene tu vecino?

No sé cómo lo decir, pero dwadzieścia siedem.

A pamiętasz, jak było dwadzieścia?

Sí, veinte.

Exacto y recuerdas, como hablamos de los números dieciséis o diecisiete?

Sí, „diez” se cambia a „diec” con „c” al final, agregamos „i” y el número, por ejemplo seis o siete, entonces tenemos dieciséis o diecisiete.

¡Exacto! Similarmente lo hacemos en el caso de veinte. Si queremos decir 27, tomamos „veinte”, agregamos „e” al final, agregamos „i” y el número, al que nos referimos, es decir en este caso siete.

Y entonces tenemos: veintisiete?

¡Exacto! Estudiante, dí en español, por favor: Mi vecino tiene 27 años.

Mi vecino tiene veintisiete años.

¡Muy bien! Yo tengo veintiocho años y ¿cuántos años tienes tú, Olek?

Yo tengo veintinueve años.

Genial, entonces todo muy cerca, todo muy cercano.

Sí, exacto, ¿pero en el mismo modo seguiremos creando los siguientes números - los treinta y tres?

Casi, pero de verdad, entonces es más fácil. Más fácil, es decir más fácil.

O, Sophia, to los españoles zamiast „łatwiej” mówią „bardziej łatwo”.

Exacto. :)

¡Que fácil!

Estudiante, dime, por favor: On jest młodszy.

El es más joven.

To jak to jest z liczbami powyżej 30? Mówiłaś, że más fácil, pero por qué?

Wystarczy, że powiesz por ejemplo „trzydzieści y cuatro”. Bez martwienia się o łączenie poszczególnych elementów.

Hmmm, brzmi muy fácil! To ¿cómo se dice „trzydzieści” en español?

„Trzydzieści” to „treinta”.

Ooo, to bardzo podobne do „el tren”, przy „treinta” będę sobie wyobrażał 30 pociągów jadących po torach!

¡Perfecto! Olek, w takim razie, por favor, di: 31.

Treinta y uno.

¡Correcto! Por ejemplo yo tengo treinta y ocho pendientes, czyli mam trzydzieści osiem kolczyków.

Wow, muchos! W ogóle ten „pendiente” totalnie nie brzmi, jak kolczyk!

Tak rzuciłam abstrakcyjnie. Nie ma tylu. Jaja. A co do nazwy - si. Jako że español pochodzi wprost od łaciny, czasami dana nazwa może dla nas brzmieć bez sensu, jednak kiedy poszukamy w łacinie, to zobaczymy, że „pendere” significa „zawieszać”, a stąd „el pendiente” to „kolczyk”.

No tak, bo przecież zawieszamy je na uchu! W sumie to „el pendiente” ma ahora więcej sensu dla mnie niż „kolczyk” en polaco, który nie ma nic wspólnego z zawieszaniem czy też uchem.

Jajaja, es verdad! Estudiante, di, por favor: Ona ma 38 kolczyków.

Ella tiene treinta y ocho pendientes.

Perfecto, entonces wróćmy do cumpleaños, a qué hora musisz być na miejscu?

Vale, jak wspomniałem, la fiesta zaczyna się a las ocho y veinte de la noche, pero muszę być na miejscu za dwadzieścia ósma, żeby pomóc mi vecino.

Entonces, musisz tam być „a las ocho menos veinte de la noche”, czyli „za dwadzieścia ósma wieczorem”.

Ooo, czyli los españoles mówią tak jak my, że dana godzina jest „za ileś tam”, a potem dodają „menos” y los minutos, sí?

Efectivamente, por ejemplo „las seis menos cuarto”, to dosłownie „6 minus kwadranś”.

No tak, przecież za kwadrans szósta, to 6 minus kwadrans, ma to sens! Zaraz, zaraz, Sophia, a czy „menos” nie znaczy „mniej”. Mówiłaś kiedyś, że „más o menos”, czyli „mniej więcej” to dosłownie „więcej lub mniej”.

Exacto. Wspaniała pamięć. „Menos” to zarówno „mniej”, jak i „minus” w zależności od kontekstu.

No, tak. Minus... Mniej. Na jedno wyjdzie.

Estudiante, por favor, di en español: Jest za kwadrans dwudziesta.

Son las ocho menos cuarto de la noche.

¡Genial! Pamiętaj, nie zawsze musisz dodawać porę. Jeżeli wiadomo z kontekstu, że chodzi o rano, popołudnie czy noc, to nie ma potrzeby, żebyś o tym wspominał.

¡Claro! Pero za kwadrans 20 to 19:45, czy mogę powiedzieć 19:45?

Bueno, jest to spotykane dużo rzadziej, więcej lepiej, żebyś mówił za kwadrans 20, pero los españoles zapewne zrozumieliby, co masz na myśli.

Entiendo, no to tak hipotetycznie, gdybym chciał powiedzieć dokładnie 19:45, to jak mógłbym to zrobić?

Pues, „czterdzieści” to „cuarenta”. Mógłbyś powiedzieć „son las siete y cuarenta y cinco”. Los españoles czasami używają „con”, które wypowiadają po numerze godziny, zamiast „y”. Y jak wtedy będzie to brzmiało, Olek?

Czyżby „cinco con cuarenta y cinco”?

¡Perfecto! Estudiante, di, por favor: jest 16:48.

Son las cuatro con cuarenta y ocho. O: Son las cuatro y cuarenta y ocho.

¡Estupendo! Sophia, a może wyjaśniłabyś mi, jak powiedzieć „pięćdziesiąt”, „sześćdziesiąt”, itd. To już żadna pora nie będzie mi straszna en español! Jaja.

Claro, z miłą chęcią! Entonces „pięćdziesiąt” to „cincuenta”.

O, to tak jakby odjąć „-o” z „cinco” y dodać „-uenta”.

Sí, un poco, poza „veinte” wszystkie następne liczby mają „-nta” na końcu. Zauważ, masz: treiNTA, cuareNTA y cincueNTA. Zgadniesz, jak będzie sześćdziesiąt?

Seis...enta?

¡Casi! Jak sam słyszysz, brzmi to trochę niezgrabnie „seis-enta”. Przy szybkim wymówieniu ginie nam „i”, a zatem mamy „sesenta”

¡Qué fácil!

Entonces, estudiante, ¿cómo se dice 21:57?

Las nueve con cincuenta y siete.

¡Exacto! Estudiante, a jakbyś powiedział to inaczej, czyli, że: jest za 3 minuty 10?

Son las diez menos tres.

¡Perfecto! Y na koniec di, por favor: Jedna godzina to 60 minut.

Una hora son sesenta minutos.

¡Estupendo! Entonces, que, może o reszcie liczb porozmawiamy otra vez - innym razem?

Sí, buena idea!

Estudiante, mam propozycję un juego para ti. Za każdym razem, gdy spojrzysz na zegarek, postaraj się wypowiedzieć daną godzinę en español na głos lub w myślach, jeśli nie chcesz, żeby ktoś się dziwił, porque nagle hablas español. Jajaja.

Muy buen juego, gracias Sophia. W ten sposób nauczę się wszystkich pór en español!

Jajajaja, sí, tienes razón. To jeszcze zrób test i poukładaj sobie wszystko z naszą mapą myśli ¡hasta la próxima!

¡Hasta la próxima, Sophia!